

Zadeva C-708/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

30. december 2020

Predložitveno sodišče:

County Court at Birkenhead (Združeno kraljestvo)

Datum predložitvene odločbe:

30. december 2020

Tožeča stranka:

B T

Toženi stranki:

Seguros Catalana Occidente

E B

V zadevi št. [...] (ni prevedeno), **VLOŽENI PRI COUNTY COURT AT BIRKENHEAD (okrajno sodišče v Birkenheadu, Združeno kraljestvo), MED**

B T

tožeča stranka

-in-

(1) SEGUROS CATALAN A OCCIDENTS

(2) E B

toženi stranki

SKLEP

[...] (ni prevedeno) **30. decembra 2020**, potem ko je **22. decembra 2020** izdalo pisno sodbo v tej zadevi, ko je preučilo vlogo tožeče stranke za dovoljenje za vložitev pritožbe, preden je prekinilo odločanje, da bi lahko stranke

obravnavale pogoje za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču,

[...] (ni prevedeno)

IN PO ugotovitvi predložitvenega sodišča, da je treba, zato da bo lahko odločilo v tej zadevi, odgovoriti na vprašanja v zvezi z razlago člena 13(3) Uredbe (EU) št. 1215/2012, in da je primerno Sodišče prositi, naj v zvezi s tem sprejme predhodno odločbo,

SE IZDA NASLEDNJI SKLEP:

1. Vprašanja, navedena v Prilogi, v zvezi z razlago člena 13(3) Uredbe (EU) št. 1215/2012 se v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) predložijo Sodišču v predhodno odločanje.
2. Ta sklep se nemudoma pošlje Sodišču.
3. Tožbi proti toženima strankama se ustavita do odločitve o predlogu za sprejetje predhodne odločbe.
4. [...] (ni prevedeno)
5. [...] (ni prevedeno)
6. Vloga tožeče stranke za dovoljenje za vložitev pritožbe v zvezi z ugotovitvami o členih 17 in 18 Uredbe (EU) št. 1215/2012 se zavrne. [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

PRILOGA

A. PREDLOŽITVENO SODIŠČE

- 1 Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije je vložilo County Court at Birkenhead (okrajno sodišče v Birkenheadu) v Angliji in Walesu. [...] (ni prevedeno)

B. STRANKE

- 2 Tožeča stranka ima stalno prebivališče v Angliji in Walesu [...] (ni prevedeno).
- 3 Druga tožena stranka ima stalno prebivališče v Republiki Irski in je lastnica nepremičnine v [...] (ni prevedeno) Alicanteju v Španiji (v nadaljevanju: nepremičnina). [...] (ni prevedeno)

- 4 Prva tožena stranka je bila v upoštevnem času zavarovalnica s sedežem v Španiji in je drugi toženi stranki zagotovila zavarovanje civilne odgovornosti v zvezi z nepremičnino. Prva tožena stranka se ni pridružila drugi toženi stranki pri izpodbijanju pristojnosti ali pri tem predlogu za sprejetje predhodne odločbe.

C. PREDMET IN DEJANSKO STANJE SPORA

- 5 Tožba tožeče stranke, ki jo druga tožena stranka izpodbija, se nanaša na to:
- (a) Druga tožena stranka se je s pogodbo, ki jo je v imenu tožeče stranke sklenil član njene družine, zavezala, da tožeči stranki in njeni družini zagotovi nastanitev v nepremičnini za sedem noči od 31. marca 2018.
 - (b) Nastanitev je bila rezervirana in plačana prek spleta.
 - (c) Objekti nepremičnine so vključevali zunanjo teraso s ploščicami, ki je vodila do bazena.
 - (d) Tožeča stranka je 3. aprila 2018 – takrat je bila stara 83 let – hodila prek terase proti bazenu, ko je padla na neopaženi stopnici in pristala na desnem boku (v nadaljevanju: nesreča).
 - (e) Zaradi nesreče je utrpela zlom desnega kolka in zapestja ter ureznine na čelu, zaradi česar je bila operirana v Španiji. [...] (ni prevedeno)
- 6 Tožeča stranka uveljavlja tožbo proti drugi toženi stranki zaradi svojih poškodb in izgub. Tožeča stranka trdi, da je imela druga tožena stranka pogodbeno in deliktno obveznost ravnanja z razumno skrbnostjo in strokovnostjo, da bi zagotovila, da je nepremičnina razumno varna za uporabo, ta obveznost pa je bila kršena. Tožeča stranka (med drugim) zatrjuje, da bi bilo treba poleg stopnice namestiti ograjo in/ali opozorilni znak in/ali jo nekako označiti. Prva tožena stranka zavrača odgovornost, ker druga tožena stranka ni priznala pristojnosti angleškega sodišča ali vročila/vložila odgovora na tožbo.
- 7 Tožba je bila vložena pri County Court Money Claims Center (center za denarne terjatve okrajnega sodišča) v Angliji in Walesu 14. aprila 2019 in nato vročena toženima strankama [...] (ni prevedeno). Tožeča stranka je uveljavljala pristojnost sodišča za prvo toženo stranko v skladu s členom 11(1)(b) in členom 13(2) Uredbe (EU) št. 1215/2012 (v nadaljevanju: **prenovljena Uredba Bruselj I**). Prva tožena stranka ni izpodbijala pristojnosti in je vložila odgovor na tožbo. Prva tožena stranka je v odgovoru na tožbo priznala, da (i) je zavarovala drugo toženo stranko v zvezi z oddajanjem nepremičnine gostom, ki plačajo, in (ii) ji je morala plačati nadomestilo v zvezi z njeno odgovornostjo za nesrečo ob upoštevanju „*kakršnih koli omejitev ali restrikcij police*“. Tožba je bila nato prenesena na County Court at Birkenhead (okrajno sodišče v Birkenheadu).
- 8 Druga tožena stranka je z vlogo z dne 29. januarja 2020 izpodbijala pristojnost sodišč Anglije in Walesa za odločanje o tožbi proti njej.

- 9 Prva tožena stranka je – preden je bila vloga obravnavana in zaradi dodatnih informacij, prejetih v odgovoru tožeče stranke na del 18 zahtev za dodatne informacije – pojasnila svoj položaj in trdila, da omejitve in restrikcije iz zavarovalne police pomenijo, da ta polica ne zajema uporabe nepremičnine druge tožene stranke kot počitniške nastanitve za goste, ki plačajo. Prva tožena stranka je torej zanikala, da bi morala plačati nadomestilo drugi toženi stranki v zvezi z nesrečo, in zahtevala, naj se tožba tožeče stranke proti njej umakne. Veljavnost in obseg zavarovalnega kritja ostajata sporna (le) med tožečo stranko in prvo toženo stranko. [...] (ni prevedeno) Zahteva prve tožene stranke, naj se tožba proti njej umakne, je bila ustavljena do odločitve o predlogu za sprejetje predhodne odločbe.
- 10 Na obravnavi vloge druge tožene stranke je tožeča stranka trdila, da je pristojnost glede druge tožene stranke podana na podlagi člena 13(3) prenovljene Uredbe Bruselj I. Tožeča stranka je zatrjevala tudi pristojnost na podlagi členov 17 in 18.
- 11 Ugovor druge tožene stranke je bil pri okrožnem sodišču [...] (ni prevedeno) vložen 7. decembra 2020. Sodišče je s sodbo, izdano 22. decembra 2020, razsodilo, da ni pristojno na podlagi členov 17 in 18. Tožeča stranka se je pritožila na to ugotovitev, vendar se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe nikakor ne nanaša na vprašanja, ki izhajajo iz oddelka 4 prenovljene Uredbe Bruselj I. Predložitveno sodišče je povzelo trditve strank glede člena 13(3) in sklenilo, da je treba Sodišču predložiti vprašanja za predhodno odločanje, da bo lahko dokončno odločilo o ugovoru druge tožene stranke glede pristojnosti angleškega sodišča.

D. UPOŠTEVNE DOLOČBE NACIONALNEGA PRAVA

- 12 Court of Appeal of England and Wales (pritožbeno sodišče Anglije in Walesa, Združeno kraljestvo) je leta 2015 v zadevi **Hoteles Pi Aero Canarias SL/Keefe [2016] 1 WLR 905** preučilo področje uporabe člena 11(3) Uredbe (ES) št. 44/2001 (v nadaljevanju: Uredba Bruselj I) (zdaj člen 13(3) prenovljene Uredbe Bruselj I).
- 13 Dejansko stanje je bilo naslednje:
- (a) Druga tožena stranka, Hoteles Pinero Canarias SL, je bila španska družba, ki je bila lastnica in upraviteljica hotela.
 - (b) Prva tožena stranka, Mapfre, je bila zavarovalnica, ki je krila odškodninsko odgovornost druge tožene stranke.
 - (c) Tožeča stranka je bila angleška dopustnica, ki se je poškodovala v hotelu druge tožene stranke.
 - (d) Tožeča stranka je vložila tožbo proti toženima strankama pri angleškem sodišču.
 - (e) Prva tožena stranka je priznala pristojnost angleškega sodišča.

- (f) Druga tožena stranka je ugovarjala pristojnosti angleškega sodišča.
- (g) Tožeča stranka se je za utemeljitev pristojnosti sodišča oprla na člen 11(3) Uredbe Bruselj I.
- 14 Court of Appeal (pritožbeno sodišče) je razsodilo, da je pristojno za hotel s sedežem v Španiji v povezavi z neposredno tožbo proti zavarovalnici, ki je krila odškodninsko odgovornost.
- 15 Hotel je zoper navedeno odločbo vložil pritožbo pri Supreme Court (vrhovno sodišče, Združeno kraljestvo), ki je avgusta 2017 [...] (ni prevedeno) [Sodišču Evropske unije] predložilo ta vprašanja (glej zadevo **C-491/17, UL [C 347] 1[...]** **(ni prevedeno)6]. oktober 2017[, str. 18]**).
- a. *Ali se v okviru člena 11(3) [Uredbe Bruselj I] [zdaj člen 13(3) prenovljene Uredbe Bruselj I] zahteva, da se tožba oškodovanca zoper imetnika police/zavarovanca nanaša na zadevo v zvezi z zavarovanjem v tem smislu, da je z njim postavljeno vprašanje o veljavnosti ali posledicah police?*
 - b. *Ali se v okviru člena 11(3) zahteva, da obstaja nevarnost nezdružljivih sodnih odločb, če se pritegnitev ne dovoli?*
 - c. *Ali ima sodišče diskrecijsko pravico glede tega, ali bo dovolilo pritegnitev v postopek na podlagi tožbe, ki spada v okvir člena 11(3)?*
- 16 Po predložitvi pisnih stališč strank in Komisije je bila tožba rešena in predlog za sprejetje predhodne odločbe umaknjen.
- 17 V skladu s splošnimi pravili v zvezi precedensi v Angliji in Walesu nižje sodišče zavezujejo ugotovitve višjega sodišča. V tej zadevi je County Court at Birkenhead (okrajno sodišče v Birkenheadu) podrejeno Court of Appeal (pritožbeno sodišče).
- 18 V predlogu niso predstavljene nobene druge določbe nacionalnega prava o pogodbenih in nepogodbenih obveznostih, na katere se sklicujejo stranke.

E. UPOŠTEVNE DOLOČBE PRAVA EVROPSKE UNIJE

- 19 Člen 10 prenovljene Uredbe Bruselj I določa:
- „Brez poseganja v člen 6 in točko 5 člena 7 je pristojnost v zadevah v zvezi z zavarovanjem določena v tem oddelku.“*
- 20 Člen 13 prenovljene Uredbe Bruselj I določa:
- „1. Glede zavarovanja odgovornosti je možno, če to dovoljuje pravo sodišča, zavarovalnico pozvati, da se udeleži postopka, ki ga je oškodovanec začel zoper zavarovanca.“*

2. Členi 10, 11 in 12 se uporabljajo za tožbe, ki jih je oškodovanec vložil neposredno zoper zavarovalnico, če so take neposredne tožbe dopustne.

3. Če pravo, ki ureja te neposredne tožbe, določa, da se zavarovalca ali zavarovanca lahko toži z isto tožbo, je zanju pristojno isto sodišče.“

- 21 V zadevi **Kabeg/MMA IARD (C-340/16)** je bilo Sodišču v predhodno odločanje predloženo vprašanje, ali je delodajalec, ki je plačal bolniški stalež poškodovane žrtve, „šibkejša stranka“ v odnosu do zavarovalnice, ki krije odgovornost do tretjih oseb, za namene sklicevanja na pravila o pristojnosti iz oddelka 3 Uredbe Bruselj I. Generalni pravobranilec M. Bobek je v sklepnih predlogih obravnaval to, ali je mogoče zadevo uvrstiti med „zadeve v zvezi z zavarovanjem“. Njegovi sklepnih predlogi vsebujejo ta odlomek ([sklepni predlogi z dne 18. maja 2017, ECLI:EU:C:2017:396,] [točka] [36]):

Menim, da ne bi bilo niti potrebno niti smiselno prizadevati si za splošno in izčrpno opredelitev „zadev v zvezi z zavarovanjem“ in s tem „zavarovanja“. To lahko prepustimo pravni teoriji. Vendar pa obstaja element, ki izhaja iz pregledane sodne prakse in je po svoji naravi povezan z logiko sistema Bruseljske konvencije/uredb: za namen mednarodne pristojnosti je v bistvu podlaga za ugotavljanje, kaj je „zadeva v zvezi z zavarovanjem“, „pravni naslov“. Ali je pravni naslov za vložitev tožbe zoper konkretno toženo stranko (z drugimi besedami podlaga za tožbo), ugotavljanje pravic in obveznosti, ki izhajajo iz zavarovalnega razmerja? Če je tako, je primer mogoče šteti za zadevo v zvezi zavarovanjem.

- 22 Generalni pravobranilec M. Bobek je ugotovil, da je treba pojem razlagati samostojno in enotno. Je „pravni naslov“ (povedano drugače, treba je upoštevati, kaj je podlaga za tožbo proti določeni toženi stranki). Sklenil je, da spada na področje uporabe oddelka 3, „če zadeva pravice in obveznosti, ki izhajajo iz zavarovalnega razmerja“. Sodišče v sodbi ni neposredno preučilo, ne v kakšnem obsegu mora biti tožba „zadeva v zvezi z zavarovanjem“, da bi spadala na področje uporabe oddelka 3, ne kaj je mišljeno z „zadevo v zvezi z zavarovanjem“.
- 23 Vendar pa je Sodišče v zadevi **Kabeg** ugotovilo: (1) da je pojem „šibkejša stranka“ v zadevah v zvezi z zavarovanjem opredeljen širše kot v zadevah v zvezi s potrošniškimi pogodbami ali zadevah v zvezi z individualnimi pogodbami o zaposlitvi; (2) delodajalci, na katere morda preidejo odškodninski zahtevki njihovih delavcev, se lahko štejejo za osebe, ki so oškodovane v smislu oddelka 3 Uredbe (ne glede na velikost in pravnoorganizacijsko obliko); (3) upoštevni delodajalec se lahko šteje za „šibkejšo stranko“ v primerjavi z zavarovalnico; in iz tega je torej sledilo, (4) da lahko „[...]delodajalec, na katerega preidejo terjatve njegovega delavca, oškodovanca v prometni nesreči, kateremu je še naprej izplačeval plačo, [...] kot ‚oškodovanec‘ toži zavarovalnico, pri kateri je zavarovano vozilo, ki je bilo udeleženo v tej prometni nesreči, pred sodišči države članice, v kateri je njegov sedež, če so take neposredne tožbe dopustne“.

- 24 Sodišče ni preučilo vprašanj, predloženih v zadevi **Keefe**, prav tako niso bili predstavljeni sklepni predlogi generalnega pravobranilca.

F. POVZETEK TRDITEV STRANK

- 25 Tožeča stranka trdi:

- (a) Na podlagi angleške sodne prakse v zadevi **Keefe** lahko tožeča stranka pritegne zavarovanca s sedežem ali stalnim prebivališčem v tujini k tožbi proti zavarovalnici s sedežem v tujini v skladu s členom 13(3).
- (b) S teleološko razlago člena 13(3) iz razlogov, podanih v sodbi Keefe, bi se podpirala pritegnitev zavarovanca k tožbi proti zavarovalnici, če tožeča stranka od vsakega od njiju zahteva odškodnino za poškodbo in posledično nastalo škodo.
- (c) Ni potrebno, da sta zavarovalnica in zavarovanec v „sporu“ v zvezi z veljavnostjo ali posledicami zavarovalne police. Edini pogoj, ki ga je treba izpolniti na podlagi člena 13(3), je, da je pritegnitev zavarovanca k neposredni tožbi proti zavarovalnici dovoljena s pravom, ki ureja neposredno tožbo proti zavarovalnici, v tem primeru s španskim pravom.
- (d) Dalje in vsekakor, če tak spor med zavarovalnico in zavarovancem obstaja, je s členom 13(3) dovoljena pritegnitev zavarovanca k tožbi proti zavarovalnici.

- 26 Druga tožena stranka trdi:

- (a) Člen 13(3) se nanaša le na tožbe, ki so zadeve v zvezi z zavarovanjem.
- (b) Tožba tožeče stranke se nanaša na odškodnino za poškodbo in nastalo škodo, ki naj bi bila posledica malomarnosti pri zagotovitvi počitniške nastanitve. To ni zadeva v zvezi z zavarovanjem in to ne postane zgolj zato, ker je podan v isti tožbi, kot je neposredna tožba proti zavarovalnici.
- (c) Dalje, to ne postane zadeva v zvezi z zavarovanjem, ker sta zavarovalnica in oškodovanec v sporu v zvezi z veljavnostjo ali posledicami zavarovalne police.

G. RAZLOG ZA VLOŽITEV PREDLOGA ZA SPREJETJE PREDHODNE ODLOČBE PRI SODIŠČU

- 27 S predloženimi vprašanji v tem predlogu se izpostavljajo trije ločeni vidiki:

- (a) ali lahko oškodovanec, če toži zavarovalnico domnevnega povzročitelja škode v državi članici svojega stalnega prebivališča ali sedeža v skladu s členom 13(2) prenovljene Uredbe Bruselj I, k tej tožbi na podlagi člena 13(3) prenovljene Uredbe Bruselj I pritegne domnevnega povzročitelja

škode, če tožba proti domnevemu povzročitelju škode ne vsebuje „zadeve v zvezi z zavarovanjem“ (v nadaljevanju: **prvi vidik**);

- (b) kaj je mišljeno z „zadevo v zvezi z zavarovanjem“ iz oddelka 3 prenovljene Uredbe Bruselj I (v nadaljevanju: **drugi vidik**), in
- (c) kadar sta tožeča stranka in zavarovalnica v sporu v zvezi z veljavnostjo ali posledicami zavarovalne police, ali obstoj takega spora omogoča, da tožeča stranka domnevnega povzročitelja na podlagi člena 13(3) pritegne k tožbi proti zavarovalnici v državi članici njenega stalnega prebivališča ali sedeža na podlagi člena 13(2) (v nadaljevanju: **tretji vidik**).

28 Vprašanji v okviru **prvega vidika** (vprašanji (a) in (d)) se Sodišču predložita, ker:

- (a) je Sodišče v zadevi **Odenbreit/FBTO Schadeverzekeringen NV (C-463/06[**, sodba z dne 13. decembra 2007, ECLI:EU:C:2007:792]), potrdilo, da je s členom 9(1)(b) Uredbe Bruselj I (člen 11(1)(b) prenovljene Uredbe Bruselj I) dovoljeno, da imetnik police toži svojo zavarovalnico v državi članici, v kateri ima sam stalno prebivališče ali sedež, čeprav ima zavarovalnica sedež v drugi državi (če je taka pravica vložiti neposredno tožbo dovoljena v pravu, ki se uporablja za zavarovalno pogodbo);
- (b) je moralo v zadevi **Keefe** angleško Court of Appeal (pritožbeno sodišče) odločiti, ali se lahko oškodovanec, ki je upravičen začeti postopek in je začel postopek proti zavarovalnici domnevnega povzročitelja škode v državi članici, v kateri ima oškodovanec stalno prebivališče ali sedež (v skladu s členom 9(1)(b) Uredbe Bruselj I), k tej neposredni tožbi proti zavarovalnici na podlagi člena 11(3) Uredbe Bruselj I (člen 13(3) prenovljene Uredbe Bruselj I) pritegne tudi domnevnega povzročitelja škode. Court of Appeal (pritožbeno sodišče) je odločilo, da oškodovanec lahko pritegne domnevnega povzročitelja škode k neposredni tožbi proti zavarovalnici, tudi če ima domnevni povzročitelj škode stalno prebivališče ali sedež v drugi državi članici (če je pritegnitev povzročitelja škode k tožbi proti zavarovalnici dovoljena z upoštevanim pravom) in (kar je pomembno v obravnavani zadevi) tudi če se spor z domnevnim povzročiteljem škode ne nanaša na zadevo v zvezi z zavarovanjem;
- (c) je bila podlaga za odločitev Court of Appeal (pritožbeno sodišče) v zadevi **Keefe**, preprosto povedano, da:
 - (i) se v zadevi **Odenbreit** ni zahtevalo, da obstaja spor o pogojih zavarovalne police za to, da se proti zavarovalnici vloži neposredna tožba v državi članici, v kateri ima stalno prebivališče ali sedež imetnik police (če ima zavarovalnica sedež v drugi državi) na podlagi člena 9(1)(b) Uredbe Bruselj I;
 - (ii) člen 11(2) Uredbe Bruselj I [člen 13(2) prenovljene Uredbe Bruselj I] dovoljuje „oškodovancu“, da začne postopek proti zavarovalnici

povzročitelja škode v državi članici stalnega prebivališča ali sedeža oškodovanca (če ima zavarovalnica sedež v drugi državi);

- (iii) člen 11(3) Uredbe Bruselj I dovoljuje oškodovancu, da pritegne povzročitelja škode k neposredni tožbi proti zavarovalnici domnevnega povzročitelja škode (na podlagi člena 11(2) Uredbe Bruselj I) v državi članici oškodovanca, čeprav ima domnevni povzročitelj škode stalno prebivališče ali sedež v drugi državi (če je to dovoljeno s pravom, ki ureja pravico do neposredne tožbe proti zavarovalnici);
 - (iv) če se s členom 9(1)(b) Uredbe Bruselj I ne zahteva, da obstaja spor glede zavarovalne police (kot je potrjeno v sodbi **Odenbreit**), da bi lahko imetnik police vložil neposredno tožbo proti zavarovalnici, ni razloga, da bi se zahtevalo, da obstaja spor glede zavarovalne police, preden je mogoče pritegniti domnevnega povzročitelja škode (na podlagi člena 11(3) Uredbe Bruselj I), in
 - (v) je Court of Appeal (pritožbeno sodišče) štelo, da je njegova razlaga člena 11(3) Uredbe Bruselj I v skladu z nameni iz uvodne izjave 13 (varstvo šibkejšega oškodovanca) in uvodne izjave 15 (zmanjšanje možnosti za nezdržljive sodne odločbe v dveh državah članicah) Uredbe Bruselj I (zdaj vsebovani v uvodnih izjavah 18 in 21 prenovljene Uredbe Bruselj I);
- (d) je generalni pravobranilec M. Bobek v zadevi **Kabeg**, morda v nasprotju s sodbo angleškega Court of Appeal (pritožbeno sodišče) v zadevi **Keefe**, poudaril, da mora iti pri vseh členih iz oddelka 3 Uredbe Bruselj I za zadevo v zvezi z zavarovanjem. Generalni pravobranilec M. Bobek je v napotkih upošteval uvodno izjavo 11 Uredbe Bruselj I [uvodna izjava 15 prenovljene Uredbe Bruselj I], da morajo biti pravila o pristojnosti čim bolj predvidljiva, za zagotovitev tega pa je pomembno, da se izjeme od splošnega pravila, da je treba toženo stranko tožiti v državi članici njenega prebivališča ali sedeža, razlagajo ozko;
- (e) ni jasno, ali Sodišče v sodbi **Odenbreit** (kot navaja Court of Appeal (pritožbeno sodišče) v zadevi **Keefe**) za to, da se uporabi člen 11(2) Uredbe Bruselj I, ni zahtevalo, da obstaja spor glede zavarovalne pogodbe. Sodišče je zavrnilo trditev, da uvrstitev neposredne tožbe proti zavarovalnici na podlagi nemškega nepogodbenega odškodninskega prava določa vprašanje, ali je mogoče zavarovalnico tožiti v državi članici oškodovanca, pri tem pa je navedlo, da je to odvisno od tega, ali se v splošnem tožba proti zavarovalnici nanaša na zadeve v zvezi z zavarovanjem. Mnenje Court of Appeal (pritožbeno sodišče), da je iz odločitve Sodišča v zadevi **Odenbreit** mogoče razbrati, da za to, da bi lahko oškodovanec na podlagi člena 11(2) Uredbe Bruselj I tožil zavarovalnico, ni treba, da se tožba proti zavarovalnici nanaša na „zadevo v zvezi z zavarovanjem“, lahko temelji na drugačnem

stališču glede tega, kaj pomeni „zadeva v zvezi z zavarovanjem“ (glej **drugi vidik** spodaj);

- (f) je angleško Supreme Court (vrhovno sodišče) toženi stranki (domnevnemu povzročitelju škode) v zadevi **Keefe** dovolilo vložitev pritožbe zoper odločitev Court of Appeal (pritožbeno sodišče). Pred preučitvijo te pritožbe je angleško Supreme Court (vrhovno sodišče) Sodišču predložilo vprašanja za predhodno odločanje. Ta vprašanja so se nanašala na to, ali se zahteva, da je tožba oškodovanca proti domnevnemu povzročitelju škode zadeva v zvezi z zavarovanjem, da se tožba proti domnevnemu povzročitelju škode lahko na podlagi člena 11(3) Uredbe Bruselj I pritegne k neposredni tožbi proti zavarovalnici domnevnega povzročitelja škode na podlagi člena 11(2) Uredbe Bruselj I (v obeh primerih v državi članici oškodovanca). Evropska komisija je Sodišču predložila stališča v podporo trditvi, da se mora tožba domnevnega povzročitelja škode nanašati na zadevo v zvezi z zavarovanjem. V tem primeru je bila pritožba pri angleškem Supreme Court (vrhovno sodišče) umaknjena, preden je Sodišče preučilo vprašanja, ki mu jih je predložilo angleško Supreme Court (vrhovno sodišče), in
- (g) ni gotovo, katerega od namenov in politik, na katerih temelji „izjema v zvezi z zavarovanjem“ iz oddelka 3 prenovljene Uredbe Bruselj I, bi bilo treba izbrati, in glede tega se želijo pridobiti usmeritve Sodišča.

29 Glede vprašanj v okviru **drugega in tretjega vidika (vprašanja (b) in (c))**:

- (a) zdi se, da je generalni pravobranilec M. Bobek v zadevi **Kabeg** menil, da „zadeva v zvezi z zavarovanjem“ pomeni, da se mora zadevna tožba nanašati na pravice in obveznosti iz zavarovalne pogodbe, vendar pa se ne zahteva, da obstaja kakršen koli spor glede zavarovalne police. Stališče generalnega pravobranilca M. Bobka je bilo v zadevi **Kabeg** izraženo v okoliščinah, v katerih je bila vložena neposredna tožba proti zavarovalnici na podlagi člena 11(2) Uredbe Bruselj I. Generalni pravobranilec M. Bobek je menil, da je zahteva, da se tožba proti zavarovalnici nanaša na „zadevo v zvezi z zavarovanjem“, izpolnjena preprosto zato, ker se je tožba proti zavarovalnici nanašala na vprašanja o pravicah in obveznostih te zavarovalnice iz zavarovalne police. Manj jasno je, kako bi se lahko tožba proti domnevnemu povzročitelju škode (zavarovancu iz zavarovalne police), ki se ga poskuša pritegniti k neposredni tožbi proti zavarovalnici, nanašala na „zadevo v zvezi z zavarovanjem“;
- (b) iz prvega vprašanja, ki ga je angleško Supreme Court (vrhovno sodišče) predložilo Sodišču (glej točko 15(a) zgoraj), je mogoče razbrati, da lahko „zadeva v zvezi z zavarovanjem“ pomeni (v nasprotju s stališčem generalnega pravobranilca M. Bobka v zadevi **Kabeg**), da se mora spor nanašati na vprašanja o veljavnosti ali učinku zavarovalne police;

- (c) zato se prosi za pojasnila Sodišča o naravi in obsegu zahteve, da se mora tožba za uporabo oddelka 3 prenovljene Uredbe Bruselj I nanašati na „zadevo v zvezi z zavarovanjem“, še posebej, če želi oškodovanec, ki vloži neposredno tožbo proti zavarovalnici na podlagi člena 13(2) prenovljene Uredbe Bruselj I v svoji državi članici, k tej tožbi pritegniti tožbo proti domnevni povzročitelju škode na podlagi člena 13(3) prenovljene Uredbe Bruselj I, če ima domnevni povzročitelj škode stalno prebivališče ali sedež v drugi državi.

30 County Court at Birkenhead (okrajno sodišče v Birkenheadu) zato Sodišču postavlja ta vprašanja:

VPRAŠANJA, PREDLOŽENA

SODIŠČU EVROPSKE UNIJE V PREDHODNO ODLOČANJE

- a. Ali se s členom 13(3) [...] (ni prevedeno) Uredbe (E[U]) št. 1215/2012 [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah] zahteva, da se pravna podlaga tožbe, na katero se oškodovanec opira pri uveljavljanju zahtevka proti imetniku police/zavarovancu, nanaša na zadevo v zvezi z zavarovanjem?
- b. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali dejstvo, da tožba, ki jo oškodovanec vloži proti imetniku police/zavarovancu, izhaja iz istega dejanskega stanja in se uveljavlja v isti tožbi kot neposredna tožba proti zavarovalnici, zadostuje za utemeljitev ugotovitve, da je tožba oškodovanca zadeva v zvezi z zavarovanjem, tudi če podlaga za tožbo med oškodovancem in imetnikom police/zavarovancem ni povezana z zavarovanjem?
- c. Dalje in podredno, če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali dejstvo, da obstaja spor med zavarovalnico in oškodovancem v zvezi z veljavnostjo ali učinkom zavarovalne police, zadostuje za utemeljitev ugotovitve, da je tožba oškodovanca zadeva v zvezi z zavarovanjem?
- d. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali zadostuje, da je pritegnitev imetnika police/zavarovanca k neposredni tožbi proti zavarovalnici dovoljena s pravom, ki ureja neposredno tožbo proti zavarovalnici?